

Zprávy.

Dr. Jan Synáček

ministrský rada, přednosta presidia ministerstva sociální péče, zemřel ve čtvrtek dne 17. září 1925 v poměrně mladém věku čtyřiceti tří let otravou krve na klinice dra Kukuly v Praze. — JUDr. Jan Synáček byl nejen v kruzích úřednických a sociálně pečovných osobností velmi známou a oblíbenou, ale i ve světě sportovním byl činitelem vynikajícím. Narodil se roku 1882 v Černém Kostelci jako syn vrchního soudního rady, absolvoval právnickou fakultu české university v Praze, kde byl roku 1905 promován na doktora práv. Od 14. července 1906 působil jakožto soudcovský úředník u krajského soudu v Jičíně, pak u zemského soudu a státního zastupitelství v Praze, odkud povolán byl 25. února 1919 do ministerstva sociální péče, kde zúčastnil se prvních organizačních prací v péči o nezaměstnané, pak v odboru invalidním a pro svou organizační schopnost byl jmenován ředitelem zemského úřadu pro válečné poškozence v Brně. Úřad ten vybudoval takovým způsobem, že se jeho organizace a výkonnost staly vzorem ostatním zemským úřadům pro péči invalidní. Při vzrůstu agendy ministerstva sociální péče byl pro své organizační schopnosti, úřední přesnost a smysl pro pořádek povolán do presidia tohoto ministerstva, jehož se stal již v březnu 1921 přednostou. V těžkém postavení presidiálního šéfa dovedl spojití přísnost se spravedlností, uznalostí a vlídností, pro kteréž vlastnosti těšil se všeobecné oblibě. Zesnulý v letech své soudní praxe věnoval se též speciálnímu studiu směnečného práva a pomýšlel se rehabilitovati na universitě. V Sociální Revui uveřejnil roku 1921 obšírnou stat: Přehled dosavadní činnosti oddělení invalidní péče. V uznání své úsilné a zdárné činnosti v oboru sociální politiky byl v r. 1922 jmenován řádným členem Sociálního ústavu Československé republiky a r. 1923 povolán byl do představenstva ústavu toho. V Sociálním ústavě zasloužil se zejména neobyčejnou mírou o zdar Mezinárodního sjezdu sociální politiky v Praze r. 1924. Za záslužnou svoji sociálně politickou práci došel uznání i v cizině. R. 1924 udělil mu ministr práce a zdravotnictví Francouzské republiky medaili sociální péče. — Tělesné pozůstatky byly zpopelněny 22. září v pražském krematoriu, kde se s drem Synáčkem, oceniv jeho neúnavnou životní práci, rozloučil za zaměstnance ministerstva soc. péče sekční šéf dr. Ant. Tůma, za Národní Jednotu Severočeskou senátor Hrubý a za hlavní čs. organizace sportovní gen. MUDr. J. Pečírka, ing. Fíkl, prof. dr. Vidimský a min. rada Ryšánek.

Ke kodifikaci pracovního práva ve Francii. Francie první ze všech států přistoupila k soustavné kodifikaci pracovního práva. Jednotlivé, dosud nesoustavně vydávané a proto nepřehledné předpisy, týkající se všech oborů pracovního práva i sociálního pojištění, mají být shrnuty v jednotný »Zákoník práce a sociálního pojištění« (Code du travail et de la prévoyance sociale). Již před válkou byly vydány dvě knihy tohoto zákoníku: zákonem ze dne 28. prosince 1910 kniha první o pracovních smlouvách (»Des conventions relatives au travail«), obsahující předpisy o smlouvě učňovské, smlouvě pracovní, mzdě a zprostředkování práce, a zákonem ze dne 26. listopadu 1912 kniha druhá o reglementaci práce (»De la réglementation du travail«), obsahující předpisy o pracovních pod-